

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, புத்தியில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதனால், வெற்றியாளர் ஆகுங்கள். உங்கள் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே நீங்கள் சுவர்க்க இராச்சியத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்தவராக முடியும். கடவுளே ஆசிரியராகி, உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பதே உங்களுக்கு இருக்க வேண்டிய முதல் நம்பிக்கையாகும்.

கேள்வி: தந்தை சர்வசக்திவானாக இருக்கின்றபோதிலும், அவர் ஏன் தூண்டுதல் மூலம் அனைத்தையும் செய்வதில்லை?

பதில்: பாபா கூறுகிறார்: நான் ஞானக்கடல். நான் ஞானத்தைப் பேசுவதற்காக வர வேண்டும். பேராசிரியர் ஒருவர் வட்டிலேயே இருப்பாராயின், அவரால் எவ்வாறு கற்பிக்க முடியும்? நான், குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கல்வி புகட்டி, உங்களைத் தகுதி வாய்ந்தவராக்கி, சுவர்க்க ஆஸ்தியைக் கொடுக்க வேண்டும். இதனாலேயே நான் வந்து, ஒரு சரூரத்தின் ஆதாரத்தை எடுக்கின்றேன். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இதைப் பற்றிச் சிறிதளவேனும் சந்தேகம் கொண்டிருக்கக்கூடாது.

பாடல்: அன்பிற்கினியவருடன் இருப்பவர்கள் மூதே ஞான மழை பொழிகிறது.

ஓம் சாந்தி. தந்தை அன்பிற்கினியவர் என அழைக்கப்படுகின்றார். தந்தை நூரை மழையாகப் பொழிய மாட்டார். இது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஒருவருக்கு எதுவுமே புரியாதபோது கூறப்படுகின்றது: உங்களுக்குக் கல்லுப் புத்தி உள்ளது. இப்போது, தெய்வீகப் பிரபு மிகப்பிரபலமானவர். தெய்வீகப் பிரபு உங்களைத் தெய்வீகமாக்குகிறார். உங்களைக் கல்லாக்குபவர் யார்? இராவணனே உங்களைக் கல்லாக்கும் பிரபு எனப்படுகிறான். நீங்கள் இராமரின் சமூகத்திற்குரியவர்கள். கல்லுப்புத்தி உடையவர்களிலிருந்து நீங்கள் தொடர்ந்தும் வரிசைக்கிரமமாக தெய்வீகப் பிரபுக்கள் ஆகுகிறீர்கள். அரசன், அரசி, பிரஜைகள் அனைவரும் எவ்வாறு தெய்வீகப் புத்தியுடையவர்களாக ஆகுகிறார்கள்? அவர்கள்; உங்களைத் தெய்வீகப் புத்தியுடையவராக்கிய எவரோ ஒருவர் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும், சிலர் சூரிய வம்சத்திற்குள்ளும், சிலர் சந்திர வம்சத்திற்குள்ளும் செல்வார்கள். சிலர் பணிப்பெண்களாகவும் வேலையாட்களாகவும் ஆகுவார்கள், சிலர் செல்வந்தப் பிரஜைகளாக ஆகுவார்கள்; அவை அனைத்தும் முயற்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. நிச்சயமாகப் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே தெய்வீகப் பிரபு எனப்படுகிறார். எந்த ஒரு மனிதனும் ஞானக்கடல் என அழைக்கப்படுவதில்லை. இப்புழு அசரூரியான தந்தைக்கேயுரியது. அவர் ஞானக்கடல் என்பதால் நிச்சயமாக ஞானத்தைப் பேசுவதற்கு அவருக்கு ஒரு சரூரம் அவசியம். ஓர் ஆத்மா தன்னுடன் கொண்டு செல்கின்ற சம்ஸ்காரங்களுக்கேற்ப, செயல்களைச் செய்வதற்கு அவருக்கு நிச்சயமாக ஒரு சரூரம் தேவை. அசரூரியான பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே தந்தை என்பதால், அவர் அதிகளவு புகழப்படுகிறார். அனைவரதும் தந்தை அசரூரியானவர்; அவரும் ஓர் ஆத்மாவே. ஆத்மா இந்த அங்கங்களின் மூலம் கூறுகின்றார்: இவர்கள் எனது குழந்தைகள். மனிதர்கள் பிராமணப் பூசகர்களுக்கு உணவளிப்பதைப் பற்றித் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அச்சா. அவர்கள் அவ் ஆத்மாவைப் பிராமணப் பூசகருக்குள் வரவழைத்து அவ் ஆத்மாவிடம் கேள்விகள் கேட்கின்றார்கள். கேள்விகள் கேட்காவிட்டாலும் அவர்கள் குறைந்தபட்சம், அப்பிராமணருக்கு உணவளிக்கின்றார்கள். ஒருவரின் கணவன் மரணித்தால், அவரது விதவை மனைவி கூறுவார்: என்னைப் பிரிந்து சென்றுவிட்ட என் கணவரின் ஆத்மாவிற்கு நான் உணவளிக்கிறேன். அச்சா. உங்கள் கணவர் மரணித்து விட்டதால், நீங்கள் யாரை அழைப்பீர்கள்? ஆத்மாவையா அல்லது சரூரத்தையா? நீங்கள் நிச்சயமாக ஆத்மாவையே அழைப்பீர்கள் என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதொரு விடயம்; சரூரம் இப்போது இல்லை. அவர்கள் பிராமணப் பூசகருக்கு உணவளிப்பார்கள், அதாவது, பிரிந்து சென்ற ஆத்மா பிராமணருக்குள் பிரவேசித்து உணவை உண்கிறார். மரணித்த நபரின் ஆத்மா வருகிறார் என்பதற்கு என்ன அத்தாட்சி உள்ளது? அவர் நிச்சயமாக வருகிறார். ஆத்மா வந்து பேசுகிறார். குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் எங்கே உள்ளது என்று அவ் ஆத்மாவை வினவும்போது, ஆத்மா உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். அதனால், நிச்சயமாகத் தன் கணவருடைய ஆத்மாவுக்கே தான் உணவளிப்பதாகவும், தன் கணவரையே வணங்குவதாகவும் அவள்

நம்புகிறாள். அந்நேரத்தில், அவள் அப்பிராமணரைக் காண்பதில்லை. அவளுக்குத் தனது கணவரின் பெயரையும், உருவத்தையும் பார்ப்பது போல் தோன்றுவதால், அவள் அவரை வணங்குகின்றாள்;. அப் பெயரும் வடிவமும் (கணவருடைய) எரிந்து போய் விட்டதாயினும், அவள் இன்னும் அச்சரூர்த்தையே நினைவுசெய்கிறாள். ஆத்மாக்கள் பிராமணர்களுக்குள் பிரவேசிக்கின்றனர். இன்னோர் ஆத்மா பிரவேசித்துள்ளார் என்பதை உணர முடியும்;. ஆத்மா வந்து விட்டார் என்பதால் நிச்சயமாக அந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை, அசரூரியானவர் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவருக்கென ஒரு சரூரம் இல்லை என்பதால் அவரால் எவ்வாறு ஆஸ்தியொன்றைக் கொடுக்க முடியும்? அதனாலேயே, நிச்சயமாக அவர் சரூரம் ஒன்றை ஆதாரமாக எடுக்க வேண்டியுள்ளது. எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையும், இவர் மூலமாக அவர் ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்காக வந்திருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்க வேண்டும். தூண்டுதல் மூலம் இதனை அவர் செய்ய மாட்டார். அவர் வந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். அவர் ஞானக்கடல். இவ்விடயங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். எதிர்கால மேன்மையான வெகுமதி எவருடைய பாக்கியத்தில் இல்லையோ அவர்களால் இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இவரது ஆத்மா கூறுகிறார்: நான் ஞானக்கடல் அல்ல. அந்தப் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை கூறுகிறார்: நானே ஞானக்கடல். இருப்பினும், அசரூரியானவராகிய நான் எவ்வாறு மேலே இருந்து கொண்டு தூண்டுதல் மூலம் கற்பிக்க முடியும்? கற்றல் ஒருபோதும் அவ்வாறு இடம்பெறுவதில்லை. வீட்டிலே இருந்து கொண்டு பேராசிரியர் ஒருவரால் தூண்டுதல் மூலம் கற்பிக்க முடியுமா? நிச்சயமாக அவர் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை வீட்டில் இருந்து கொண்டு உங்களுக்குக் கற்பிக்க மாட்டார். தூண்டுதல் மூலம் படங்களை விளங்கப்படுத்த முடியாது. சிவபாபா இப்படங்களை செய்வித்திருக்கிறார். பின்பு, அவரே வந்து கூறுகின்றார்: நான் இப்படங்களை செய்வித்திருக்கிறேன். இவருக்குக் (பிரம்மா) கூட இது தெரிந்திருக்கவில்லை. குழந்தைகளுக்குத் தெய்வீகக் காட்சிகளைக் கொடுத்தே அவற்றை நான்; செய்வித்தேன். தந்தை கரன்கரவன்ஹார். எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் தந்தை. வேறு எவ்வாறு குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஆஸ்தியொன்றைப் பெறுவீர்கள்? நிச்சயமாக ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஒரேயொருவரின் ஆத்மாவுக்கும் (சிவபாபா) ஆலயம் உள்ளது. ஏனைய அனைத்தும் உயிர் வாழ்பவர்களுக்கான (சரூரமுடைய ஆத்மாக்கள்) ஆலயங்களாகும். ஏனெனில், உயிர் வாழ்பவர்கள் பிறப்பு, இறப்புக்குள் வருகின்றார்கள். கடவுளோ அவ்வாறு வருவதில்லை. அதனால் அவர் அசரூரியானவராக மாத்திரமே காட்டப்படுகிறார். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். நானும் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று இந்த பாபாவும் கூறுகிறார். இப்போது இதில் தூண்டுதல் அல்லது சக்தி என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. ஏதோ ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்று ஒருவர் கூறுவாரானால், எவ்வாறு அவர் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியும்? நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். கடவுள் பேசுகின்றாராயின் நிச்சயமாக அவர் ஒரு சரூரத்தினுள் பிரவேசிக்க வேண்டும். இவருக்குள்ளே ஏதோ ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்றில்லை. இங்கே இது கற்பது பற்றிய விடயம். நான் உங்கள் தந்தை. அத்துடன் உங்கள் ஆசிரியராகவும் வேண்டும். நான் அனைவரையும் எவ்வாறு தூண்ட முடியும்? அனைவருக்கும் நான் ஒரேமாதிரியே கற்பிக்கவும் வேண்டும். இருப்பினும், ஓர் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. சிலர் வேலையாட்களாகவும், பணிப்பெண்களாகவும் மற்றவர்கள் பிரஜைகளாகவும் ஆகவேண்டும். உங்களில் எவரேனும் வினவ விரும்பினால்;, எவ்வளவுக்கு நீங்கள் தகுதி வாய்ந்தவராகியுள்ளீர்கள் எனவும், நீங்கள் சூரிய அல்லது சந்திர வம்சத்தவராகவோ அல்லது பணிப்பெண்களும் வேலையாட்களாகவுமாகவா ஆகுவீர்கள் எனவும் பாபாவிடம் வினவலாம். நான் அந்நேரத்தில் என் சரூரத்தை விட்டு நீங்குவதாக இருந்தால் என்ன அந்தஸ்தைப் பெறுவேன்? நீங்கள் வந்து பாபாவுடன் கற்றால், உங்கள் கற்றலுக்கு ஏற்ப பாபாவால் அதற்குப் பதில் கூற முடியும். பாடசாலை மாணவன் ஒருவன் தன் ஆசிரியரிடம் வினவ்வானா: ஆசிரியரே, நான் எத்தனை புள்ளிகளுடன் சித்தியடைவேன்? ஆசிரியர் உங்களுக்கு அண்ணளவாகக் கூறுவார்: நீங்கள் முழுமையாகப் கற்கவில்லை என்பதால், உங்களால் எவ்வாறு அதிகளவு புள்ளிகளைப் பெற முடியும்? உண்மையாகவே நீங்கள் முழுமையாகக் கற்கவில்லை என்பதை உங்களாலேயே புரிந்துகொள்ள முடியும். ஒவ்வொருவரையும் பற்றி அவரவர் இதயமே கூறும். எல்லையற்ற தந்தையாலும் உங்களுக்குக் கூற முடியும்.

சிலருக்கு பாபா கூறுவார்: நூங்கள் மிகச் சிறந்த ஒரு மலர். தற்போதைய காலத்திற்கேற்ப, வெற்றி மணிமாஸையில் நூங்கள் இந்த இலக்கத்தை அடையலாம். இது ஏனெனில், முன்னேறிச் செல்கையில் சிலர் வீழ்ந்தும் விடுகிறார்கள். பாபாவுடைய குழந்தைகள் பலர் இன்று இங்கே இல்லை, ஏனெனில், அவர்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றவில்லை, அத்துடன் அவர்கள் இப்பொழுது காமம், சரூர உணர்வு என்பனவற்றின் ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாகுகின்றார்கள். சிலர் பேராசை அல்லது பற்றின் ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாகுகிறார்கள். மாயை உங்களைத் திருடவும் வைக்கிறாள். மாயை உங்களை அவை அனைத்தையும் செய்ய வைக்கிறாள். வைக்கோலைத் திருடும் ஒருவன் ஓர் இலட்சத்தையும் திருடக்கூடும் என்று கூறப்படுகிறது. சிலருக்குத் தீய பழக்கங்கள் இருக்கின்றன. காமம் என்னும் பழக்கமுடையவர்கள் இங்கிருந்து ஓடிச் சென்று விடுவார்கள். அவர்களால் இங்கிருக்க முடியாது. சிலர் பேராசையின் ஆதிக்கத்தினால்; திருடுவார்கள். மாயை அவர்களைத் திருட வைக்கிறாள். மாயை அவர்களுக்குள் பிரவேசிக்கிறாள். முதல் இலக்கமான சரூர உணர்வை அவர்கள் விட்டு விடுவதில்லை. பாபா கூறுகிறார்: நூங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கை உடையவராகுங்கள். ஆத்மாக்கள் அழிவற்றவர்கள், சரூரங்கள் அழியக்கூடியவை. ஆத்மா உணர்வுடையவர் ஆகுகள். சிலர் இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் ஆத்மா உணர்வுடையவர் ஆகுகிறார்கள். ஆனால் சிலரோ 25 வருடங்களிலும் அவ்வாறு ஆகுவதில்லை. இந்த ஒரேயொரு பாடநெறியே மிக நூண்டது. அது 50 முதல் 60 வருடங்கள் வரை தொடர்கிறது. பாடநெறியைப் பற்றியும், உங்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியரைப் பற்றியும் நூங்கள் அறியாவிட்டால், எதனைக் கற்கப் போகிறீர்கள்? இந்த பாபாவை அறிந்து கொள்வதனால், உங்கள் புத்தியின் யோகத்தை எவருடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த சிவபாபாவையும் அறிந்து கொள்ளலாம். நூங்கள் உலக அதிபதிகளாக வேண்டும். எங்களை அவ்வாறு ஆக்குபவர் ஒரு மனிதர் அல்ல. உங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும்வரை நூங்கள்;; எதையும் புரிந்துகொள்ள மாட்டீர்கள். இங்கே 20, 25 வருடங்களாக இருந்த சிலருக்கும் கூட முழு நம்பிக்கை இல்லை; அவர்கள் தொடர்ந்தும் தளம்பல் அடைகின்றார்கள். ஒரு நிமிடம் நம்பிக்கை இருக்கின்றது, மறு நிமிடம் சந்தேகம் எழுகின்றது. பாபா விளங்கப்படுத்துகிறார்: நூங்கள் தந்தையாகிய கடவுளைப் பற்றிப் பேசுவதால், ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் அவருடைய குழந்தைகளே. அவரே உங்கள் தந்தை. “ஆம், அவரே எங்களது ஒரேயொரு தந்தையாகிய கடவுள்;” என்று அனைவரும் எழுத வேண்டும். தந்தையிடமிருந்து நூங்கள் உங்கள் சுவர்க்க இராச்சிய ஆஸ்தியைப் பெற்றீர்கள். எனவே, நிச்சயமாக அவர் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பித்திருக்க வேண்டும். தந்தையால் மட்டுமே அதனை உங்களுக்குக் கற்பிக்க முடியும். ஒருவருக்குத் தந்தையில் உறுதியான நம்பிக்கை வரும்வரை அவர் சுவர்க்கத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்தவர் ஆகவில்லை என நூங்கள் புரிந்துகொள்ளலாம். அவர்களுக்குத் தந்தையைத் தெரியாததால் அவர்களால் எவ்வாறு ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியும்? தந்தை ஆஸ்தியைக் கொடுக்க வருகின்றபோதிலும் சிலருடைய பாக்கியத்தில் அது இல்லாததால், அவர்கள் அதனைப் பெறுவதில்லை. புத்தியில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் வெற்றியாளர் ஆகுகின்றார்கள். சந்தேகப் புத்தி உள்ளவர்கள் அழிவை நோக்கிச் செல்கிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் தந்தையை அறிந்து கொள்ளுங்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே அசரூரியான தந்தை. அவர் வந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். நூங்கள் அவரிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள். அவர் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்க வேண்டும். இதில் தூண்டுதல் என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. ஓர் ஆசிரியர் தன் வீட்டிலிருந்து கொண்டே உங்களுக்குக் கற்பிப்பது என்பது அசாத்தியம். பாபா கூறுகிறார்: நான் வருகிறேன். எனக்கு ஓர் ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசரூரியானவரால் எதையும் தனியாகச் செய்ய முடியாது என்பதால், அவர் ஒரு சரூரத்தை எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இல்லாவிட்டால் உலக சக்கரத்தைப் பற்றிய என்னிடம் உள்ள ஞானத்தை எவ்வாறு நான் உங்களுக்குக் கற்பிப்பேன்? நிச்சயமாக நான் ஒரு சரூரத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும். குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்தும் அதிகரிக்கின்றது; தொடர்ந்தும் அவர்கள் ஏனையோரை அழைத்து வருகிறார்கள். தேவ தர்மத்திற்கு உரியவர்களின் மரக்கன்று நாட்டப்படுகிறது. வந்து பிராமணர்கள் ஆகுகின்றவர்களின் மரக்கன்று நாட்டப்படுகிறது. பிராமணர்களின் தந்தை பிரம்மாவும், பிரம்மாவின் தந்தை சிவபாபாவும் ஆவார். எனவே, ஆன்மீகத் தந்தையுடன் லௌகீகத் தந்தையும் உள்ளார். நூங்கள் சிவபாபாவின் ஆன்மீகக் குழந்தைகள். பிரம்மாவின் ஆத்மாவும் சிவபாபாவின் குழந்தையாவார். பின்னர் அவர் லௌகீகப் பிராமணர்களின் தந்தையும் ஆவார். அவர் மூலம் பிரம்மகுமாரர்களும் பிரம்மகுமாரிகளும் வெளிப்படுகின்றனர். நூங்கள்

பிரம்மாவின் குழந்தைகளும், சிவபாபாவின் பேரக் குழந்தைகளும் அவர்கள். அவரிடமிருந்து நூங்கள் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறார்கள். இதுவும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். நான் என்ன அந்தஸ்தைப் பெறுவேன் என்று எக் குழந்தையேனும் பாபாவிடம் வினவினால், பாபா பதிலளிப்பார். சிலர் புதியவர்களை அழைத்து வருகிறார்கள், கேட்கவே வேண்டாம்! சிலசமயங்களில் அவர்கள் முதல் தடவை சந்திக்கும்போதே அம்பு இலக்கைத் தாக்கி விடுகிறது. குழந்தைகள் மிக நல்ல கடிதங்களை எழுதுகிறார்கள்: பாபா, நூங்கள் இப்போது வந்து விட்டீர்கள் என்று எனக்கு உறுதியான நம்பிக்கை வரும்வகையில் இன்னார் மிக நல்ல விடயங்களை எடுத்துரைத்தார். நான் நிச்சயமாக உங்களிடமிருந்து எனது முழு ஆஸ்தியையும் பெறுவேன். ஒருபோதும் பாபாவைச் சந்தித்தேயிருக்காத குழந்தைகள் இத்தகைய கடிதங்களை எழுதும்போது, அவர்களே நூண்டகாலம் தொலைந்திருந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் என்றும், அவர் ஒரு நல்ல மரக்கன்று என்றும், விரைவில் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர் என்றும் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஸ்ரீநகர் நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, அங்குள்ள புதிய குழந்தைகள் கடிதங்கள் எழுதினார்கள்: இப்போது உங்களைச் சந்திக்கும் ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் இப் பந்தனங்களும் உள்ளன. அவர்கள் தமது காரணங்களையும் எழுதுகிறார்கள். தேவ தர்மத்திற்கு உரியவர்களே வருவார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் பூமிக்கு வர வேண்டியவர்களே, பிரம்மாவின் பூமிக்கு வருவார்கள். பிரம்ம பூமிக்கு (பிரம்மபுரி) அல்ல. சிலர் 'பிரம் குமாரிகள்' என்று எழுதுகிறார்களாயினும் அது தவறு. பிரம்மம் என்பது ஒளித் தத்துவம். எவ்வாறு ஒளித் தத்துவத்தின் குமாரி இருக்க முடியும்? பிரஜாபிதா பிரம்மா மிகப் பிரபல்யமானவர். மனித குலத்தின் தந்தை இங்கேயே இருப்பார், இல்லையா? பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகளான பிரம்மகுமார், குமாரிகள் என்றால், பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை சிவனுடைய சக்திகள் என்று அர்த்தமாகும். நூங்கள் சிவபாபாவிடமிருந்தே சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள், இவரது (பிரம்மா) ஆத்மாவிடம் இருந்தல்ல. அதனால் நூங்கள் சிவபாபாவையே நினைவு செய்ய வேண்டும். இதனைச் செய்வதால், நாங்கள் தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையானவர்கள் ஆகுவோம். இந்நேரத்தில் அனைவரும் பாவாத்மாக்களே. அனைவரும் விகாரத்தின் மூலமே பிறக்கிறார்கள். சிலர் இவ்விடயங்களை மிக விரைவில் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். மற்றவர்களோ இவ் விடயங்களைப் புரிந்துகொள்வதேயில்லை. இந்த ஞானம் மிகவும் அற்புதமானது. உங்கள் பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பதற்குக் கடவுளே வர வேண்டும். அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். அவர் கூறுகிறார்: நானே உங்கள் தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் ஆவேன். நான் உங்கள் அனைவரையும் வீட்டிற்கு மூண்டும் அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன். அதனால் அவர் விடுதலையளிப்பவர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். எவருக்கும் அவர் தூண்டுதல் மூலம் விடுதலை அளிப்பதில்லை. பாடசாலைகளிலும் வளர்ச்சி இடம்பெறுகிறது. இருப்பினும், பழைய உலகத்தை நூங்கள் நினைவுசெய்தால், தந்தையை மறந்து விடுகிறார்கள். படிப்படியாக மறப்பதன் மூலம் இறுதியில் பழைய உலகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று விடுவார்கள். அப்பொழுது ஞானம் எதுவும் எஞ்சியிருக்காது. பேரம் இரத்துச் செய்யப்படுகிறது. அவ்வளவுதான்! தந்தைக்குக் கொடுத்தவற்றை அவர்கள் மூண்டும் எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள்; புத்தி முற்றாகப் பூட்டப்பட்டு விடுகிறது. தந்தையே விவேகிகளின் புத்தி. அவர் மிகத்தெளிவாக உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களின் கண்களிலிருந்தும், முகச்சாயல்களிலிருந்தும் அவர்கள் எவ்வளவுக்கு இதனைக் கிரகிக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களால் ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற முடியுமா இல்லையா என்றும் உங்களால் கூற முடியும். அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்களா இல்லையா என்றோ அல்லது அவர்களின் புத்தியின் யோகம் வேறெங்கோ அலைகின்றதா என்றோ பாபா விரைவில் புரிந்துகொள்கிறார். அவர்களது நாடித்துடிப்பு உணரப்படுகிறது. மற்றவர்களுடைய நாடித்துடிப்பை உணரும் ஒருவர் திறமைசாலியாக இருக்க வேண்டும். இலக்கு மிக உயர்ந்தது. ஒருவரை ஈடேற்ற முடியுமா இல்லையா என்பதை நூங்கள் மிக விரைவில் புரிந்துகொள்வீர்கள்; அது வரிசைக்கிரமம். இவர் (பிரம்மா) பிரம்மபுத்திராவாக (பெரியநதி) இருக்கின்றபோதிலும் தன்னைத்தானே புகழ மாட்டார். சரஸ்வதியும் திறமைசாலி. அக்கல்விகளில் பரட்சைகள் இங்கேயே நடாத்தப்படுகின்றன. இக் கல்வியின் பரட்சை இப்போது இடம்பெற மாட்டாது. நூங்கள் உயிர் வாழும்வரை ஞானமிர்தத்தைத் தொடர்ந்தும் பருகுங்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும்

குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. பழைய பழக்கங்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாகுவதால், பிழையான செயல்களைச் செய்யாதீர்கள். சரீர உணர்வு என்னும் பழக்கத்தைத் துறந்து, ஆத்ம உணர்வில் இருப்பதற்கான பாடநெறியைப் பூர்த்திசெய்யுங்கள்.
2. உங்கள் நம்பிக்கையில் ஒருபோதும் தளம்பல் அடையாதீர்கள். நீங்கள் உயிர் வாழும் வரை நீங்களும் கற்று, பிறருக்கும் கற்பிக்க வேண்டும்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் உங்கள் பறக்கும் ஸ்திதியால் பூகோளத்தை ஆட்சிசெய்கின்ற, தந்தையைப் போன்று சகலதுறைப் பாகங்களையும் நடப்பவர்களாக ஆவீர்களாக.

தந்தை ஒரு சகலதுறை நடிகராக இருப்பதைப் போன்று - அதாவது, அவரால் நண்பராகவும் தந்தையாகவும் இருக்க முடிவதைப் போன்று, பறக்கும் ஸ்திதியை உடையவர்களால் எவ்வகையான சேவைக்கான தேவை ஏற்படினும், எந்த நேரத்திலும் மிகச்சரியாக தங்கள் பாகங்களை நடிக்க இயலும். இது சகலதுறை பறக்கும் பறவையாக இருத்தல் என அழைக்கப்படுகின்றது. எங்கெல்லாம் சேவை செய்யப்பட வேண்டியுள்ளதோ, அங்கு அவர்கள் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் பந்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் அனைத்து வகையான சேவையிலும் வெற்றி மிக்கவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் சகலதுறை நடிகர்களான, பூகோளத்தை ஆட்சிசெய்பவர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள்.

சுலோகம்: நம்பிக்கை நிறைந்தவராகி, உங்கள் விழிப்புணர்வில் ஒருவர் மற்றவரின் சிறப்பியல்புகளை வைத்திருங்கள், அப்பொழுது ஒன்றுகூடல் ஒற்றுமையாகும்.

---ஓம் சாந்தி---